

og tager sin Tilflugt til Gefandtflabet, saa er det høist rimeligt, at dette vil finde sig foranlediget til at antage sig den nordamerikanske Borgers Sag, men Regjeringen kan ikke Andet end lade Sagen blive beroende ved Kjendelsen af Sessionen. Det er denne, som det forekommer mig, ubestridelig praktiske Ulempe af det foreliggende Forslag, der har bevæget mig — og jeg tør vel sige, at den samme Grund har bevæget det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Parfen) — til at stille Sagen op igjen her ved Lovforslagets eneste Behandling. Jeg finder det meget naturligt, at den høitærede Minister, der jo var den, der havde stillet Forslaget ved den tidligere Behandling her, ikke har fundet nogen Tilskyndelse til at optage Forslaget efter den Skæbne, Sagen havde i det andet Thing. Jeg kan imidlertid ikke Andet end antage — og jeg tror at være berettiget til at udtale dette, efter hvad den høitærede Indenrigsminister har sagt til mig — at det i og for sig vilde være ham behageligt, om Sagen kunde blive Gjenstand for yderligere Overveielse. Dette Punkt er da heller ikke af større Beståenighed, end at det maa synes at være en let og simpel Ting at komme tilrette desangaaende ved et Fællesudvalg, og naar jeg begyndte med at udtale, at jeg i og for sig anser det for onskeligt, at man saa lidt hyppigt som muligt skriver til Fællesudvalg, skal jeg sige til, at i dette Tilfælde forekommer det mig, at, netop fordi Sagen hurtig og let kan føres tilende igjennem et Fællesudvalg, maa Betænkelighederne svinde, saa at man ikke af det i og for sig lidet Duffelige i at faa Fællesudvalg bør lade sig affkrække fra at dvæle ved det af mig berørte Punkt, naar det dog maa erkjendes virkelig at være uheldigt affattet. Naar min ærede Medforslagsstiller og jeg have opstillet baade et principalt og et subsidært Forslag, have vi gjort dette, fordi vi i det Hele taget onskede at gjøre det saa let som muligt at komme ud over de tilstedeværende Vanskeligheder. Det havde været vor Mening i Henseende til Valget mellem det principale og subsidære Forslag at lade os væsentlig bestemme af, hvad den høitærede Indenrigsminister maatte ville udtale, saaledes at

vi derefter vilde endelig fastholde det ene og tage det andet tilbage, ligesom Ministerens Udtalelse maasse vilde kunne have faaet yderligere Indflydelse paa vor Stilling til Sagen; jeg ser imidlertid, at Ministeren desværre ikke er tilstede her i Dieblittet. Jeg for mit Vedkommende anser det Forslag, der er stillet under Litra a. som principalt, for at være det korrekte, og jeg skal kun tilføie, at hvis man vil slutte sig til dette Forslag, tør det saameget lettere forventes, at Sagen vil endelig kunne gjenneføres uden Vanskelighed fra det andet Things Side, som Ordføreren for det Udvalg, der i Landstinget har været nedsat angaaende denne Sag, under Sagens gjentagne Behandling har udtalt, at hvis et Endringsforslag havde foreligget for Thinget som det nu omtalte principale Forslag, vilde han have havt Mindre, maasse Sniet, at indvende derimod.

Chr. Nimestad: Jeg er ganske villig til at indrømme de to ærede Forslagsstillere, at det Forslag, som de have opstillet principalt, vil være en Forbedring af Loven. Noget Realitetsforandring er det ikke efter min Mening, men en Tydeliggjørelse af Loven erkjender jeg det for at være. Jeg erkjender ogsaa, at der for de ærede Forslagsstillere i, hvad der er foregaaet i det nævnte Punkt i Landstinget efter Sagens Tilbagevenden dertil, kan have ligget nogen Opfordring til at bringe Spørgsmaalet frem paany, fordi det ogsaa forekommer mig, at man i Landstinget har læst Bestemmelsen, som den staar i Lovforslaget, paa en Maade, der efter min Mening ikke er rigtig. Ikke desto mindre tror jeg dog, at de to ærede Forslagsstillere vilde gjøre Ret i, om de efter de Udtalelser, der nu her i Thinget have fundet og maatte finde Sted angaaende Forstaaelsen af Lovforslaget, vilde tage Forslaget tilbage. Det kan dog ikke negtes, at Redjøttelsen af Fællesudvalg er Noget, som man ikke skal gjøre til en dagligdags Foranstaltning, men Noget, der kun bør komme til Anvendelse, hvor en virkelig Different imellem Thingene foreligger. Men nu er det saaledes, at det, som det forekommer mig, er saa langt fra, at der, som Sagen